

ikke lade det ærede Medlem gaa fri for Esbjergsagen en Gang endnu. Jeg havde ingenlunde overhørt, hvad det ærede Medlem for sagde om sine Motiver — og jeg tror, at det var særdeles gode Motiver — til at afslutte Kontrakten med Hensyn til det omhandlede Punkt, som han gjorde. Men, hvad jeg maa fastholde, det er, at det ærede Medlem dog ingen Lovbemyndigelse havde til at fravige Lovens Bestemmelse om, at Havnens Bygning skulde være fuldendt den 1ste Januar 1871. Jeg finder det, som sagt, fuldkommen rigtigt, at det ærede Medlem alligevel afsluttede Kontrakten med en anden Lidsfrist, men det er, fordi jeg netop fortolker en saadan Lovbestemmelse paa samme Maade, som jeg antager, at det ærede Medlem gjorde det, den Gang han afsluttede sin Kontrakt.

Hvad dernæst særlig det Spørgsmaal angaar, hvortledes vi have kunnet bygge vore andre Jernbaner uden en saadan Garanti som den, jeg nu forlanger, da tror jeg, at det ærede Medlem ikke betænkte, at den Lov, i Henhold til hvilken vi have faaet den aldeles overveitende Del af de Jernbaner udførte, der ere byggede paa Statens Regning, havde den Særegenhed, at den, ved Siden af at bevilge Udgifterne, tillige bevilgede Dækningsmidler dertil, den angav, hvortledes Pengene skulde komme til Bete, og gav Regjeringen den fornødne Bemyndigelse i saa Henseende. Det er nu imidlertid Noget, der ikke er sket i den seneste Tid. Jeg kan dog endda til Nød, forstaa det, da vi kun havde med de smaa Foretagender i Bendshøjsel og mellem Skibeborg og Slænderborg, at gjøre, hvilke man jo nogenlunde let kunde overse. Men her er der derimod Tale om et Foretagende, som vil koste over det Dobbelte af de sidstnævnte, og man kan da ikke fortanke mig, i, at jeg har større Betænelighed derved, end min Forgjænger havde med Hensyn til de omtalte smaa Baner.

Naar det ærede Medlem endelig spurgte mig, om der ikke i hvert af de senere Aar har været udredet Beløb af Reservesonden, til Dækning af Statsudgifter, da skal jeg dertil svare, at det har der ganske vist været, men

jeg tror dog, ikke nogenstunde noget saa stort Beløb som det, der her er Tale om.

Siar: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem skal faa Ordet paa Tirsdag. Da Tiden er saa langt fremrykket, og da flere Talere have begjært Ordet, vil jeg nemlig standse her, og udsætte Fortsættelsen af Forhandlingerne til næste Møde.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg gennem det ærede 3die Medlem for 8de Kred (Prinds Seideln) har modtaget et Andragende, dateret den 29de forrige Maaned, fra en Del Fiskere i og ved Skive, betræffende det Rigsdagen forelagte Lovforslag om Vinjordsffikriet. Dette Andragende vil blive overgivet til det Udvalg, som her i Thinget beskæftiger sig med det nævnte Lovforslag.

Næste Møde vil blive afholdt paa Tirsdag Kl. 1½, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finanssaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873.

Mødet hævet Kl. 5.

Stteogtredstindstyvende Møde.

Tirsdagen den 13de Februar Kl. 1¼.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for